elo ots käes. Nuurmüs lubanu koik nii tettö nigu Kull oßas
Länni wärehte mano, kats suurt kahru tös tuuwwa pääs
üles ja tahtnuwwa jälgö joosta a ku nuurmüs wijanu
Kulli sulö näile kätte jos jäänüwwö tas sampo ja tiö
länni mäudö suurtö uhkohö uuida, jääl olnuwwa suurö
puu ja üttegi ineniißt ei olö nättö olnu.
Tölnu tarro jusje ja ruttu suurtö tarro kon kuningo tüttö
oll maganu, haarnu jäält ruttu peegi ja tahtnu wällö
tulla a kuningo tüttär olnu nii illos et tiö wiil jääreft
konnögi ei olö nännüjo töl olnu wäega illos Kulö jörmus
jörmön, nooröl mihel tulnu hinno tuud jörmuft är wötö
jo wötnugi är tas jaköisi jo kuningo tüttär ei olö midägi
kuulnu. Tulnu ruttu tulöma a ün tarön suur laud jöökö
täus, kät olnu täl muidögi tühi, muidogu astnu lauwa
mano ja naanu süünö, jöönü köttu täus jo jos län
kaenu wiil ütte wooni ilosat tütriku jo tulnu jos öigo
ruttu wällö, nigu wäräft wällö jaanu müüdä kohwö
nii karanuwwa ka nu ökwa üles jo tahtnuwwa jälgö
joosta a Kull olnu wirgömb jo haarnu mihe tukaft
kinni, wijanu jälgö ja naanu lindammo ja kahru
jäänüwwö wahtmo mere wiirde.
Jaanu jo tük maad är linnatus jos kastnu kull mihe
pölwist jaani wette, haarnu jos jälki kinni ja linnanu
edesi, tükkü as peräft kastnu porloni ehot ihoni,
ja peräkön kolmandat wuuri terot iho, müs länitännä
wälga köwasto, kull haarnu jälki töfö kinni ja jo
linnanuwwa edesi niikaru löfi pääwö ödagus jaanu tagasi.

Ku kõdo jaanuwwa jos küüsünü müs et mis jo meinno nü hirmutäd
Kull ülnü et nüjama suur ol nu hirm jos ku ja kuninga majan sut
jo jörmuft wõtü, kahru tulliwo jo üles jo ku ja wiil üts minot
kaugömbas olös jäänü jos olös meil mölömbil elo ots käen olnu;
nu olös jöönüwä kahru jo ja olös jutänü uma elo aig wangin olöma.
Nuurmüs tenänü jumalat jo ka kulli et to nü häräft oll pästnü.
Jos näüdänü kah peeglit wanalö moorilö a tu ülnü et ego to mullö
inämb midägi ei tü, mo olö jo lüg wana.
Nuurmüs pästnü uma hobõjo wallolö jo länni wanna tüd pitte
tagasi, jaanu tu töjo wanaimo mano jo länni jusje kaemo ja
näüdänü toolö kah peeglid, tu ülnü et mo olõ jo lüg wana ego
to mullö inämb midägi ei tü.
Söitnu edesi ja jaanu edimädse wana mano tagasi länni ka jinnö
jusje kaemo ja näüdänü peeglid toolö kah, tu ülnü kah nüjamo
et ego to mullö inämb midägi ei tü, mo olö jo wäega wana.
Nuurmüs länna jälki edesi kõdo poolö, jaanu kõdo lähesüste üts
kõrõsi mano, jääl olnuwwa suurö uhkö hobõjo treppi ün ja jeft
oll kuuldo laulmise ja rüükmise hellü, tiö länni kah jusje kaemo
mis jääl tetäs jo kes jääl nu rüüpsi jo umanawa, rüükjo olnuwwo kats
wanömbat welje kes kah peeglid otsma lõtsiwö ja wiil kohegi
kawwõtake ei olö jaanu. Ku noorömb weli jusje astnu jos länniwä
töjo wasto ja küüsünüwwä et kas peeglit löüse? noorömb weli
ülnü et löüse külh, töjo jääl jääle ajamo kui uni et näütä
jo näütö, edimäll ei olö joht takinu näüdädö peräft jäll oll
iks näüdänü kui hää müs kunagi umalö welele.
A ku weli nännüwä et aji öigo um ei olö inämb tagasi andnuwwasi
muidogu ütelnüwwö nii inne et mis jo pis kõnö jäärtse ajago tüd
jääre aji um meiste aji, pis kõnö kaotas är wai wiskas maha.